Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI nr. 14 (746) * joi 7 aprilie 1960 * 8 pagini 30 bani

Un buchet de flori

Cînd se trase cortina de catifea, în fața spectatorilor bucureșteni apăru o priveliște plăcută: toată scena parcă se transformase într-un uriaș buchet de flori. Pentru moment aveai impresia că cineva a strîns într-un buchet macii cîmpului de vară. Pe costumele secuiești flutură cravate roșii de pionier. Echipa de pionieri a Ansamblului Secuiesc de Stat din Tg. Mureș a venit la București în vacanța de primăvară, ca prin cîntece și dansuri să oglindească prietenia, frăția dintre poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare. Răsunau cîntecele despre pace, muncă, despre copilăria fericită, liniștită. Jucau cu multă voioșie dansurile populare romîne și maghiare de pe malul Mureșului.

Partea a doua a programului, „Cununa de grîu" s-a bucurat de asemenea de un mare succes. Despre prietenia copiilor de la sate și orașe, despre frăția poporului romîn cu naționalitățile conlocuitoare, despre bucuria muncii înfrățite au cîntat în „Cununa de grîu". Pentru redarea cu mult talent a muzicii lui Zoltan Aladas și a textului poetului laureat al Premiului de Stat Hajdu Zoltan, spectatorii au aplaudat cu multă căldură pe micii artiști.

Cea mai frumoasă amintire a vizitei făcute la București, pentru grupul de pionieri al Ansamblului Secuiesc de cîntece și jocuri din Tg. Mureș, rămîne fără doar și poate spectacolul de gală dat la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R., unde au participat alături de ansamblurile pionierești de cîntece și dansuri al Palatului pionierilor din Capitală și al Radioteleviziunii. Au asistat la spectacol tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Nicolae Ceaușescu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Janoș Fazekaș, membri ai C.C. al P.M.R., miniștri, diplomați. Au mai fost de față numeroși oameni ai muncii, elevi, pionieri.

In cîntecele și jocurile lor artiștii-pionieri au împletit dragostea fierbinte pentru Partidul Muncitoresc Romîn, pentru scumpa noastră patrie, Republica Populară Romînă. In pauză un grup de mici artiști din ansamblurile pionierești a oferit cu multă dragoste flori conducătorilor de partid și stat.

Strădania lor n-a fost zadarnică. Pentru notele bune primite la școală, pentru spectacolele reușite pe care le-au dat merită laude atît micii artiști ai Palatului pionierilor, ai Radiodifuziunii, ai grupului de pionieri ai Ansamblului Secuiesc de Stat de cîntece și jocuri din Tg. Mureș cît și educatorii lor.

E. BOKOR

Gînduri de recunoștință

Muzeul Doftana trezește ecouri grave în inimile tuturor vizitatorilor. Cocoțată pe un vîrf de deal, închisoarea sinistră avea menirea să înfricoșeze împrejurimile și să apese cu zidurile ei masive, de piatră, pe inimile deținuților politici.

Comuniștii noștri de frunte au trecut prin zidurile închisorii, și oricîte torturi au îndurat, au reușit să spargă lacătele și să iasă cu lumina lor afară, din întuneric. Noi, cei care trăim azi în lumina de primăvară a lor, le-aducem recunoștință pentru dîrzenia luptei.

Pionierii sînt astăzi voioși, învață veseli în școli noi, zburdă ca iezii în taberele de vară și de iarnă. Ei știu că această viață frumoasă o datorează partidului. In marea recunoștință pe care i-o poartă partidului nostru drag, grupuri de școlari și pionieri vizitează ades muzeul Doftana. In aceste zile ale primăverii, pionierii din toate unghiurile țării au plecat să viziteze muzeul de tristă aducere aminte. Școala de 7 ani Provița, raionul Cîmpina, Școala de 7 ani, Șendreni, regiunea Galați, o școală de 7 ani din Reghin, Școala medie N. Bălcescu din Medgidia, Școala de 7 ani din Singureni, Vidra, regiunea București, iată numai cîteva dintre școlile care au organizat în timpul vacanței de primăvară vizite la muzeul Doftana.

Spicuim din însemnările lor calde în cartea de aur a muzeului. „Colectivul pionierilor din raionul Brăila a vizitat actualul muzeu Doftana, în care a fost transformată vechea închisoare. Ne-am dat seama de teroarea prin care au trecut luptătorii noștri comuniști, ce aveau clarviziunea unui viitor pe care îl trăim astăzi". (au fost 220 de pionieri).

„Pionierii din clasa a VI-a A a Școlii medii nr. 6 Ploești am vizitat muzeul Doftana unde în trecut au avut de suferit atît de mult eroii clasei noastre muncitoare pentru a ne făuri nouă o viață mai bună și liberă". Pionierii cunosc trecutul de luptă al partidului. Condeiul fiecăruia a iscălit cu cerneala inimii sub aceste rînduri. Ei se întorc din vizită cu mai mult avînt în viața și munca lor de zi cu zi. „Plecăm de aici cu o nemărginită ură asupra vechii orînduiri" scriu pionierii din Drăgăneasa, iar cei din Provița de Jos, „ne întoarcem la școală hotărîți să muncim cu și mai mult elan pentru înfăptuirea hotărîrilor partidului și guvernului".

Din toate unghiurile țării zboară gînduri și cuvinte de mulțumire către partidul nostru. Pionierii le trimit, ușor ca lunecarea vestitorilor primăverii, către cei care au luptat pentru pacea și seninul cerului patriei noastre.

GH. D. VASILE

Cinstind amintirea eroilor

Soarele de primăvară își împrăștie darnic razele. Pionierii din Lupeni vor să afle cît mai multe aspecte din lupta minerilor, sub conducerea partidului, pentru un trai mai bun. In curtea minei din Lupeni, în fața monumentului celor 22 de mineri eroi căzuți în timpul grevelor din 1929, pionierii detașamentelor claselor a V-a, a VI-a și a VII-a, de la Școala de 7 ani nr. 1, secția romînă și maghiară, îl ascultau cu atenție pe tovarășul Vasile Feher secretarul organizației de bază de partid de la sectorul 1 A conducătorul unei brigăzi de tineret, participant la grevă.

Vagonetele încărcate cu minerii pregătiți pentru șut, intrau în mină. Impreună cu pionierii, zeci de mineri ieșiți din șut, ascultau pe vorbitor.

— „...Exploatarea era mare, lipsurile și mizeria la fel. Nu mai puteam răbda această situație! — continuă tovarășul Vasile. Partidul ne conduce lupta. Cuvîntul lui pătrunsese demult în mijlocul nostru. El ne dădea forțe, puteri noi, în lupta împotriva exploatatorilor.

Era în 5 august 1929 cînd a început greva. Ne-am strîns aici, în curtea minei, peste 2.000 de mineri. Am avut de furcă cu uneltele patronilor, dar am oprit uzina. Fără curent electric, uzina era ca și moartă. N-au reușit să ne înduplece să reîncepem lucrul. Eram hotărîți și niciunul dintre noi n-a șovăit. A doua zi, încă de la orele 5 dimineață, curtea minei a fost înconjurată de jandarmi. Erau beți și înarmați ca pentru război. S-au apropiat de uzină. Brațele vînjoase ale minerilor făcuseră zid și nu-i lăsau să înainteze.

— Nu vom părăsi mina, a strigat minerul Vitoș Gavrilă. Avea numai 22 de ani. Și atunci goarna a sunat semnalul de atac. Primul care a căzut, a fost Gavrilă. Au urmat apoi salvele de gloanțe care măturau curtea minei. Jandarmii beți trăgeau orbește. Au căzut în fața minei 22 dintre noi, tovarăși buni, de-ai noștri, dar lupta n-a contenit.

Așa am luptat noi pentru o viață mai bună. Partidul ne-a arătat calea spre victorie. Acum muncim pentru noi, pentru viitorul luminos al patriei noastre socialiste".

Pionierii au vizitat apoi locurile unde s-au dat luptele. Pe turnul castelului de apă al uzinei, ei au văzut urmele gloanțelor trase de jandarmi. Președinta unității de pionieri le-a mulțumit minerilor pentru primirea frumoasă pe care le-au făcut-o, iar tovarășul Vasile Feher a primit în dar cravata roșie de pionier.

Minerii au asistat în continuare la un frumos spectacol artistic interpretat în limba romînă și în limba maghiară de pionierii unității.

Intr-un tîrziu, pionierii au plecat spre casă. Goarnele răsunau voioase cîntînd viața nouă și plină de bucurii pe care o duce tînăra generație din țara noastră, crescută și educată de partidul nostru.

M. NEGREA

Mulțumim din inimă partidului

Pentru bucuria mare și adevărată

Niciodată pînă a veni la Casa de copii, zilele nu mi-au părut atît de luminoase. Intotdeauna parcă îmi lipsea ceva. N-am știut ce, pînă cînd n-am venit aici. Atunci am înțeles că îmi lipsea cineva care să aibă grijă de mine, cineva care să se intereseze de viața mea, cineva care să dorească să învăț bine, să fiu un copil bun, cineva care văzîndu-mă trist, să mă încurajeze, care ghicindu-mi bucuriile să se bucure alături de mine... Aici mă aflu alături de prieteni. Marea noastră familie crește unită și veselă. Profesorii și educatorii noștri sînt mîndri de felul cum învățăm și ne purtăm. Casa noastră e frumoasă, curată. Avem club unde seara jucăm șah, domino, ping-pong. Avem bibliotecă, sală de festivități, dormitoare și clase minunate... In fiecare săptămînă mergem la teatru, la cinema. Aici, la casa de copii, am primit eu cravata roșie de pionier...

De aceea scriu această scrisoare, simțindu-mă dator și eu ca și alți pionieri, colegi de ai mei, să mulțumesc din toată inima partidului, pentru tot ceea ce face pentru noi, pentru viața pe care o trăim, pentru bucuria mare și adevărată ce ne luminează copilăria...

pionier
ION MESEA
cl. a IV-a C
Casa de copii, Pitești

S-a schimbat fața satului meu

Grea era viața pe care o duceau în trecut țăranii din Căpușul Mic. Grea și plină de necazuri, așa cum era viața tuturor țăranilor săraci în timpul regimului burghezo-moșieresc. Casele sărăcăcioase, erau îngropate în pămînt. Dacă cineva avea ghinionul să-l apuce noaptea pe drum, se descurca cu mare greutate, prin întunericul și noroaiele din Căpușul Mic..

Astăzi, fața satului nostru s-a schimbat mult. Aproape că nici n-o mai cunoști. Prin grija părintească ce ne-o poartă partidul, în locul caselor sărăcăcioase, au apărut altele noi. Peste o sută de case din cărămidă au fost construite numai în ultimii ani. Noroiul care a dat mult de lucru sătenilor a fost înlocuit cu un drum frumos pietruit. Sătenii nu mai sînt nevoiți a lua drumul Clujului pe jos așa cum făceau în trecut. Zilnic mașinile încăpătoare, cu inscripția „I.R.T.A.", îi poartă prin toată regiunea. Lumina electrică luminează casele noastre încă din anul 1957. Iar în timpul liber radioul ne desfată cu cîntecele și noutățile pe care le transmite — pentru că satul nostru e radioficat. Apoi mai e și căminul cultural cu sala de cinematograf unde sînt prezentate sătenilor de trei ori pe săptămînă filme. Toate aceste realizări fac ca viața noastră să fie mai bogată, mai veselă. Partidul nostru drag a avut grijă de toate și pentru asta îi mulțumim din toată inima.

pioniera
PETRUȚA LIVIU
Școala de 7 ani, Căpușul Mic, raionul Cluj

Din viața pionierească

Să organizăm o șezătoare dedicată partidului

La adunarea colectivului de conducere al unității, în care se rostiseră cuvinte de laudă despre felul în care reușise o șezătoare organizată de detașamentul clasei a VI-a, Mircea, președintele acestui detașament, a fost rugat să povestească mai amănunțit despre aceasta. Mircea zîmbi modest și începu:

— Data la care s-a ținut șezătoarea a fost aleasă în urma unei propuneri: ziua în care a plecat spre Reșița trenul în care se afla și fierul vechi strîns de unitatea noastră. Înainte de șezătoare, am mers la gară, pentru a asista la plecarea trenului. Către seară a început șezătoarea. Noi ne pregătiserăm s-o ținem într-o sală a școlii, dar afară era atît de cald și cerul încărcat de atîtea stele încît Nicușor a propus: „Haideți să ținem șezătoarea în curte, și să facem și un foc de tabără!" Cînd a venit tovarășul Alexandru, vechi membru de partid, invitat la adunarea noastră, flăcările dănțuiau pe jar.

Nici nu știm cînd a început tovarășul Alexandru să povestească... Dintr-o dată am fost purtați cu gîndurile în urmă cu douăzeci—treizeci de ani... Foamete, umilință, exploatare... Dar partidul nostru veghea. Grevele, demonstrațiile, luptele muncitorești se țineau lanț. În fruntea oamenilor muncii, partidul organiza și conducea lupta împotriva exploatatorilor, împotriva fasciștilor. Din tipografiile publicațiilor ilegale ale partidului, oameni curajoși trimiteau către muncitori raze de lumină. Lupta nu se sfîrșea nici între zidurile închisorilor, ci, dimpotrivă, devenea mai dîrză, mai puternică. Apoi, iată zilele mărețe, furtunoase ale lui August 1944. În condițiile înaintării glorioase ale armatei sovietice partidul nostru organizează și conduce insurecția armată victorioasă.

În jurul focului de tabără

— Pe urmă zîmbește tovarășul Alexandru, ați venit voi pe lume, cei de aici... Erați încă micuți, în fașă, cînd oamenii muncii, conduși de partid, desăvîrșeau cuceririle menite să vă facă o viață senină, frumoasă, lipsită de griji... Construirea orînduirii socialiste, visate zeci de ani de curajoșii luptători, iată, se desfășoară sub ochii voștri și chiar aveți cinstea să munciți și voi, după puterile voastre, pe schelele ei.

A urmat apoi „gazeta vorbită". Pionierii au înfățișat, într-o formă originală, realizările puterii populare în orașul nostru. Primul pionier a spus: „Pagina întîia. Reportaj din cartierul de blocuri muncitorești". El locuiește chiar acolo și i-a fost ușor să vorbească despre minunatele condiții de viață ale muncitorilor: locuințe spațioase, magazine moderne, club, cinematograf... A urmat apoi „pagina a doua", despre școlile noi ridicate în oraș, apoi „pagina a treia", despre cum ne-am petrecut vacanța de vară în tabere și așa mai departe. „Gazeta" noastră vorbită a avut foarte multe pagini!

Apoi, cîntece și recitări dedicate partidului, patriei noastre dragi. Mulți dintre noi se pregătesc pentru distincțiile pionierești și felul în care au participat la șezătoare a arătat colectivului de conducere că îndeplinesc cu cinste multe dintre condiții.

Plini de însuflețire l-am întîmpinat pe Dan, responsabilul gazetei de perete. El a adus un mare album cu foile încă albe. Acolo, pe loc, la lumina focului, noi am scris în album realizările detașamentului nostru: numele pionierilor fruntași la învățătură, activitățile deosebite, numărul puieților plantați, al kilogramelor de fier vechi predate, al orelor de muncă patriotică...

Pe urmă, au fost dansuri populare și o scenetă cu subiect din viața pionierească. În încheiere, cîntecul „Mulțumim din inimă partidului" s-a înălțat din nou, puternic, plin de recunoștință față de părintele nostru iubit, Partidului Muncitoresc Romîn.

AL. OVIDIU ZOTTA

26 de pionieri, 26 de gospodari

Pînă la începerea orelor de curs mai sînt doar cîteva minute. Pionierii clasei a V-a B, de la Școala medie din Beclean așteaptă începerea programului. Ți-e mai mare dragul să-i privești cît de ordonați sînt. Cu uniformele îngrijite, cu cravatele proaspăt călcate și cu încălțămintea lustruită, te fac să crezi că ar fi o zi de sărbătoare. Și clasa pare mai luminoasă, mai veselă, iar florile din ghivece și mai frumoase. Dar, lucrurile n-au stat întotdeauna așa. Pînă nu de mult, în această clasă mai erau unii pionieri care veneau la școală cu o ținută neîngrijită, cu nasturi lipsă la haină, cu cravatele șifonate sau cu încălțămintea murdară. Nici aspectul clasei nu era cel de astăzi. Mai găseai praf pe bănci, hîrtii aruncate pe jos, tabla neștearsă, florile neîngrijite. Toate acestea au dat de gîndit, în primul rînd, activului pionieresc din a-

cest detașament. La propunerea pionierei Mariana Zambrea s-a ținut o adunare cu tema: „Să învățăm să ne gospodărim singuri". Această propunere a fost discutată în adunarea detașamentului, unde au luat cuvîntul mulți pionieri. Aici și Mariana avea de spus ceva.

— Niciunul dintre noi nu trebuie să se supere dar, acesta-i adevărul. Eu i-am spus nu o dată lui Ioan Circu să vină la școală ordonat dar, văd că nu a vrut să mă înțeleagă. Ar putea să ne spună și el de ce și astăzi, la adunare, a venit tot la fel, mai ales că știa despre scopul adunării noastre.

Pionierii ascultau cu interes cele spuse de Mariana. Ioan Circu, roșu la față, se ridică și zise rușinat:

— Ce s-a spus despre mine, este adevărat. Îmi pare rău. Astăzi, de la voi, am învățat multe lucruri. Știu ce trebuie să fac de acum înainte și, o să vedeți, mă voi ține de cuvînt.

— Și eu am dat mult de lucru pionierilor din detașamentul nostru, zise, cu părere de rău Alexandru Segrade. De multe ori Doina Moraru și Nicolae Logigan mi-au atras atenția să nu intru cu bocancii murdari în clasă. Acum, văd că nu e bine ce am făcut. De acum înainte voi păstra și eu curățenia în clasă.

La sfîrșitul adunării s-a propus ca toți pionierii din detașament să învețe să se gospodărească singuri. Să învețe să coasă, să spele și să-și calce uniformele. Pionierele Felicia Cubleșan, Angelica Giurgea și Doina Moraru și-au exprimat dorința să-i ajute pe băieții care, nu prea sînt... gospodari. A doua zi s-au și văzut roadele adunării. In scurt timp, pionierii și-au îndeplinit angajamentele luate. Clasa lor este din ce în ce mai frumoasă.

RODICA ALBU

Atențiune, pornește trenul pionierilor!

Radu Șerban, președintele detașamentului clasei a VI-a, era numit în glumă „Omul cu o mie de idei". Și pe drept cuvînt! El se străduie întotdeauna să găsească ceva nou, interesant, pentru activitatea pionierească.

Intr-o zi, în care grămada de fier vechi din curtea școlii creștea simțitor, o dată cu descărcatul roabelor și cărucioarelor aduse de pionieri, lui Radu i-a venit o nouă idee. A dat fuga la președintele unității, au alergat apoi împreună la tovarășul instructor superior, au mai fost chemați cîțiva președinți de detașament, s-a ținut o scurtă consfătuire și...

A doua zi, pe baza propunerilor și părerii pionierilor din unitate, s-a stabilit următorul angajament: în 3 luni de zile, unitatea să predea 7.000 kg de fier vechi. Această s-a consemnat și într-o scrisoare, care a fost expediată utemiștilor oțelari din Hunedoara. Nici n-a plecat bine scrisoarea, că pe holul școlii a și apărut un panou frumos lucrat, pe care era desenat, mare, un... tren cu 7 vagoane, pe care era scris: „Destinația — Hunedoara!" Legenda arăta că un vagon din acest tren simbolizează 1.000 kg de fier, iar toate cele 7 vagoane, cele 7.000 kg cuprinse în angajament... Deasupra, un titlu vizibil: **„Ce faci tu, pentru ca acest tren să plece mai repede spre Hunedoara ?"**

Acțiunea de stringere a fierului vechi a cuprins toate unitățile de pionieri din țară. Zeci de vagoane pline se îndreaptă către cuptoarele de topit. Pionierii de la Școala de 7 ani nr. 62 din București, aduc o valoroasă contribuție la această acțiune.

In zilele următoare, predîndu-se fierul din curtea școlii, s-a constatat că erau acolo 750 de kilograme. Indată s-au hașurat trei pătrimi din primul vagon, iar pe locomotivă a fost prins un mic fanion din carton roșu, pe care era scris numărul detașamentului fruntaș pînă la ora aceea în acțiunea de stringere a fierului vechi.

Pionierilor le-a plăcut aceasta. Fiecare a simțit dorința să contribuie la „încărcarea" vagoanelor, să facă astfel ca detașamentul său să conducă „locomotiva".

Peste cîteva săptămîni, erau pline două vagoane, steguletul de pe locomotivă se schimba mereu, iar în curtea școlii grămada de fier vechi creștea văzînd cu ochii.

Inițiativa pionierească dădea roade bogate...

SANDU ALEXANDRU

In amintirea lui Ilici

Aniversarea a 90 de ani de la nașterea marelui Lenin se apropie. Cum vă pregătiți voi, pionierii, s-o întîmpinați? Ce acțiuni deosebite, interesante, ați organizat, legate de viața și activitatea marelui conducător Vladimir Ilici Lenin? La redacție au sosit nenumărate corespondențe prin care pionierii din țară ne povestesc despre felul cum se pregătesc. Iată, pionierii clasei a VII-a de la Școala de 7 ani nr. 1 din Capitală au trimis o scrisoare în U.R.S.S. în orașul lui Lenin, Ulianovsk, la școala unde a învățat Lenin. I-au rugat pe pionierii de la această școală să le scrie despre orașul lor, despre casa și clasa muzeu a lui Lenin, să le trimită desene sau poezii create de ei, despre Lenin, ilustrate sau fotografii din locurile pe unde el a trăit și cît mai multe lucruri noi despre viața și activitatea lui...

Pionierii Școlii de 7 ani nr. 15 au realizat un lucru la fel de interesant. Au ținut o adunare închinată memoriei lui Lenin, adunare la care a fost invitat și actorul Vasile Nițulescu care interpretează rolul lui Lenin în piesa „In numele Revoluției".

La Școala medie mixtă din Tg. Lăpuș pionierii au organizat un festival artistic. Au învățat poezii și cîntece, au povestit și au citit fragmente din cărțile scrise despre marele conducător, iar pionierii de la Școala medie „Mircea cel Bătrîn" din Constanța au luat parte la un concurs-festival: „Despre Lenin", împreună cu alte școli din oraș. Fiecare participant s-a străduit să povestească cît mai multe noutăți despre Lenin. S-au hotărît chiar să întocmească un album frumos, închinat vieții și activității lui.

Acestea sînt numai cîteva din nenumăratele acțiuni pe care pionierii din țară le-au organizat. Dar cîte lucruri frumoase nu se mai pot înfăptui? V-ați gîndit de pildă voi, pionierii din cercurile de artă plastică ce interesant ar fi un concurs de lucrări închinate vieții lui Lenin? In ziua aniversării ați putea deschide fără îndoială chiar o mică expoziție cu cele mai bune lucrări. De asemenea, voi, pionierii de la cercurile literare, cîte poezii, cîntece, mici scenete și povestiri nu puteți realiza pe această temă!

Apoi, cîte adunări pline de învățăminte nu se pot organiza despre cum studia Lenin, cum citea el, cum înțelegea să-și ajute tovarășii...

Scrieți-ne despre acțiunile și activitățile voastre dedicate marelui Lenin.

IOANA ZAMFIR

Primăvara ne indeamnă la lucru, pentru ca livada noastră să devină mai frumoasă.

Insemnătatea plantării puieților forestieri

LUDOVIC NEGREA
adjunct al ministrului Economiei Forestiere

Dragi prieteni ai pădurii,

Țara noastră este bogată în păduri: ele acoperă o pătrime din întreaga suprafață a țării. Insă în goana lor după cîștiguri uriașe capitaliștii au jefuit fără milă și bogăția păduroasă a țării noastre, dezgolind munții și dealurile de podoaba lor verde. In anii puterii populare s-a pornit o uriașă acțiune de refacere a acestor păduri. Pînă în prezent s-au împădurit în fiecare an 60.000—90.000 de hectare. Dar ca să putem vindeca în 2—3 ani toate rănile trecutului pe care le-am moștenit în această ramură economică importantă, este necesar să înmulțim simțitor străduințele noastre, să împădurim în acești ani suprafețe de 2—3 ori mai mari.

De aceste largi acțiuni de împădurire vor beneficia în primul rînd generațiile viitoare, printre care vă numărați și voi, pionierii de azi. Atunci cînd puieții plantați în prezent vor ajunge copaci viguroși, voi veți fi aceia care veți culege din plin roadele strădaniei de azi.

Dragi pionieri, vă adresăm chemarea să participați în număr cît mai mare la acțiunea de împădurire din această primăvară. Vă chemăm sa plantați cît mai mulți puieți, din care vor răsări păduri falnice, care vor da o viață nouă suprafețelor dezgolite și vor îndestula cu produse lemnoase casele voastre, poporul nostru.

Plantarea puieților forestieri nu se poate face oricînd în timpul anului. Cea mai indicată perioadă pentru această lucrare este primăvara, atunci cînd pămîntul are umiditatea necesară în urma topirii zăpezilor și pînă nu a pornit încă vegetația. Silvicultorii știu că dacă lucrările de împăduriri nu se fac la timp, truda este zadarnică.

In evidențele ocoalelor silvice se află multe nume de pionieri care, alături de frații lor mai mari, utemiștii, au muncit cu rîvnă la împăduririle din anii trecuți. Printre aceștia sînt: pionierii din comuna Ștefănești — raionul Drăgășani, unitatea de pionieri a Școlii medii din comuna Vidra — raionul Vrancea, unitățile de pionieri din orașul Cîmpulung-Moldovenesc și multe altele.

Ni s-a umplut inima de bucurie cînd unele din aceste unități pionierești au cerut ca tot ele să se ocupe și de întreținerea plantațiilor care le-au făcut. Ingrijind puieții, ferindu-i de buruieni, îi ajutăm să crească sănătoși și viguroși.

Dar pionierii nu-i sprijină pe silvicultori numai prin plantarea și îngrijirea puieților. Ei adună — vara și toamna — semințele forestiere atît de necesare pentru culturile în pepiniere. Tot pionierii sînt aceia care feresc arborii de o serie de dăunători, cum sînt cărăbușul de mai, omida păroasă a stejarului, fluturele cu coada aurie, precum și alte omizi și insecte. Să nu uităm nici de sutele și miile de cuiburi artificiale, pe care mîini vrednice pionierești le așază pe arbori pentru atragerea păsărilor folositoare pădurii.

Pentru ca strada ta să fie mai frumoasă

A sosit primăvara! Despre primăvară vorbeau și pionierii care erau în curtea școlii.

– Ce frumos e afară! se minuna Ionică. Ce-ar fi să începem săpatul în grădina școlii? Să ridicăm rondurile, să sădim flori!

– Să aranjăm și rondurile de pe stradă, fu de părere altul, să îngrijim pomii și chiar strada! Strada noastră să fie cea mai frumoasă! Să ne întrecem cu cei de la școala vecină!

– Ba cu toate unitățile din oraș! adăugă un băiat.

Ideia le-a plăcut. Gîndul că din unitatea lor va porni o acțiune atît de însemnată i-a încîntat pe toți și ...din unitate a pornit o chemare:

„CĂTRE toți PIONIERII ȘI ȘCOLARII DIN ORAȘUL BIRLAD!

Noi, pionierii unității nr. 8 de la Școala de 7 ani nr. 1 din Bîrlad, în cinstea zilei de 1 Mai am început acțiunea pentru cea mai frumoasă stradă.

Acum, o dată cu venirea primăverii, vom începe să plantăm pomi și, o dată cu aceasta, vom răspunde sarcinii pionierilor de a ajuta la înfrumusețarea orașelor și satelor patriei. In zilele de muncă la plantarea de pomi, la înfrumusețarea străzii, vom îndeplini încă una din condițiile pentru primirea distincțiilor pionierești.

Noi, pionierii de la Școala de 7 ani nr. 1, am și început să înfrumusețăm strada școlii noastre. Vrem ca pe toate străzile din orașul nostru să fie cît mai mulți pomi, cît mai multe flori!“

De la vorbe la fapte

Și pionierii din unitatea nr. 8 au trecut îndată la fapte. Chiar de a doua zi, în curtea școlii s-au adunat aproape 300 de pionieri și, după ce și-au împărțit sapele, greblele, au început lucrul. Toți aveau de lucru, iar cei de la cercul micilor naturaliști erau cei mai căutați.

– Aici săpați cu atenție, le explica Corneliu cîtorva pionieri din clasa a IV-a. Florile au încolțit, să nu le tăiați. Voi să mărunțiți bine pămîntul, arăta el Mirelei Demetriade și lui Tuțu Dumitru.

Strada devenise un adevărat șantier. In lungul ei erau răspîndiți pionierii: săpau, greblau, lucrau de zor.

★

Dragi cititori, acțiunea începută de pionierii din orașul Bîrlad este deosebit de frumoasă! Cu siguranță că ea va găsi ecou și în multe unități de pionieri din țară!

Așadar, așteptăm scrisori despre acțiunile voastre în această privință!

A venit PRIMĂVARA –

CE TREBUIE SĂ FACEȚI VOI?

Dragi prieteni ai pădurii,

Sîntem încredințați că îndemnul nostru va găsi în inimile voastre ecoul așteptat și că — sub conducerea organizațiilor U.T.M. și cu îndrumarea instructorilor voștri — veți participa cu avînt patriotic la acțiunea de plantare a puieților și de ocrotire a pădurilor patriei noastre.

Discuție între copaci

Imaginați-vă o pădure frumoasă, cu copaci înalți, care răspîndesc cu dărnicie o umbră răcoroasă și miros plăcut. O pădure, dar nu ca toate celelalte păduri. O pădure foșnitoare, ai cărei copaci vorbesc între ei. Iată un fag cu bogăția de frunze rotunde ca bănuții. El îi spune vecinului său, un stejar cam de aceeași vîrstă cu el:

— Știi, prietene, peste cîteva zile vom avea oaspeți.

— Ce oaspeți?

— Ei, nu știi? Vine vacanța mare și foștii pionieri care acum sînt răspîndiți pe la alte școli, vin să ne viziteze, sîntem doar plantați de ei.

— Zău, frate? Dacă-i așa, hai să ne pregătim să ne îndreptăm ținuta, să dăm zvon în tot crîngul. Și cît ai bate din palme frunzele tuturor copacilor au început a foșni anunțînd evenimentul.

★

De fapt noi am luat-o timpului înainte și v-am povestit cam ce se va întîmpla peste cîțiva ani în pădurea de la marginea comunei Buzescu. Deocamdată, acolo sînt numai puieți. 36.000 de puieți plantați de pionierii Școlii de 7 ani din comuna Buzescu, raionul Alexandria. La plantarea viitoarei păduri a fost o adevărată întrecere între detașamente. Detașamentul clasei a IV-a a fost fruntaș. Numai într-o singură oră pionierii acestui detașament au reușit să planteze 60 de puieți. Acum primăvara a dezghețat pămîntul și soarele a început să-l încălzească din nou. Pionierii își continuă acțiunea. La viitoarea pădure se vor adăuga încă mii de puieți. Și pentru aceasta pionierii sînt bucuroși.

E. ROȘCA

Cum plantăm puieții

Primăvara a poposit din nou pe meleagurile noastre. Acum, pionierii încep munca în grădina școlii, ajută la înfrumusețarea parcurilor, la plantarea puieților.

Iată cum se face plantarea: mai întîi pregătim gropile care trebuie făcute cu mult înaintea plantării. Gropile vor fi de 0,80 — 1 m în diametru și cel puțin 70—80 cm în adîncime. Dacă solul este mai sărac, gropile se fac mai la suprafață. Dacă terenul însă este mai bun, gropile se fac mai adînci. Cînd facem gropile, pămîntul scos din primul rînd de cazma se pune pe dreapta gropii, iar restul pe stînga. Cu primul se vor acoperi rădăcinile, iar cu restul se va umple groapa. Inainte de plantare rădăcinile pomului se scurtează puțin prin tăieturi piezișe. Rădăcinile întregi și sănătoase nu se taie. După tăiere, rădăcinile pomului se mocirlesc într-un amestec de pămînt galben, bălegar de vacă și apă. Inainte de plantarea pomului, în groapă se bate un țăruș. Acesta trebuie să aibă o lungime de 1,60—1,80 m și 8—10 cm în diametru. După plantare, pomul se leagă de țăruș. In dreptul legăturii se pune un șomoiog de paie pentru a evita frecarea între pom și țăruș. Pentru arbuști se fac gropi mai mici. Acolo unde am legat pomul de țăruș, de obicei se pune o etichetă cu denumirea pomului sau arborelui.

Grăbiți-vă deci cu acțiunea de plantare a pomilor. Vă urăm succes în acțiunea de împădurire, de înfrumusețare a orașelor, satelor patriei noastre.

Prof. EMIL CIOBOTARU
Secția micilor naturaliști
Palatul pionierilor,
București

Sîntem mîndri de ei

TUDOSE VASILIU
Președintele Sfatului popular, Constanța

Orașul nostru capătă pe zi ce trece o strălucire deosebită nu numai datorită noilor construcții moderne, noilor monumente sau parcurilor ce iau ființă, ci și datorită grijii atente cu care locuitorii, utemiștii și mai ales pionierii, se îngrijesc de frumusețea și curățenia orașului. Vreau să vorbesc în cîteva cuvinte despre pionierii din orașul nostru, despre acțiunea pornită de ei de a îngriji străzile, grădinile, monumentele, acțiune care nu numai lor le face cinste, ci și nouă, părinților, fraților și prietenilor lor mai mari. Ce aspect frumos și atrăgător au în această primăvară însorită parcul pionierilor lucrat prin muncă patriotică de înșiși pionierii din Constanța, străzile Teodor Burada, Filimon Sîrbu, Oborului din cartierul Filimon Sîrbu, sau strada Walter Mărăcineanu de lîngă Palatul Sporturilor.

In Constanța, ca peste tot în patria noastră, oamenii construiesc. Construiesc locuințe și școli, săli de teatru și cinema, case de odihnă. Pe zi ce trece Constanța devine un oraș înfloritor, cu străzi largi, cu blocuri înalte. Fața orașului se schimbă prin munca oamenilor, prin dorința lor de a avea un oraș frumos. Pionierii, prin acțiunea lor patriotică, de îngrijire a străzilor, locuințelor, parcurilor, școlilor, contribuie din plin la această înfrumusețare. E o adevărată plăcere să te plimbi pe o stradă curată, cu verdeață și flori la fiecare poartă, flori pe care pionierii se îngrijesc să le sădească și să le sape...

Strada Constantin Brîncoveanu, ca multe alte străzi din București, este împodobită cu straturi de stînjenei, arbori decorativi și trandafiri. Pionierii de pe această stradă, se îngrijesc de întreținerea lor, adună uscăturile și sapă la rădăcinile trandafirilor.

Inima de oțel a patriei

HUNEDOARA

Hunedoara, inimă de oțel a patriei, pulsează puternic. Ea trimite industriei noastre oțel, fontă și laminate, atît de necesare dezvoltării economiei naționale. Am vizitat vestita Hunedoară în zilele acestea cînd întrecerea pornită în cinstea zilei de 1 Mai, este în plină desfășurare și freamătul muncii, dorința de a cinsti prin fapte mărețe importantul eveniment se putea citi pe chipurile tuturor.

In urmă cu 15 ani erau aici în funcțiune două furnale, o oțelărie și un laminor ce lucrau sub posibilitățile lor, în mijlocul unui orășel înglodat în noroi și mizerie. In lunca Cernei, acolo unde era împărăția broaștelor, au lucrat zi și noapte tinerii brigadieri. Din munca lor dîrză s-a înălțat asemenea unui palat ca-n povești, uriașa hală a celor două laminoare de 650 și 1.000 mm. cu toate anexele lor. S-au dărîmat în acești ani, dealuri, s-au secat mlaștini, s-au escavat milioane de metri cubi de pămînt și a apărut pe harta țării un oraș nou — Orașul Muncitoresc Hunedoara — în care s-au construit peste 3.000 de apartamente.

Adăugați la acestea vestita uzină Cocso Chimică, construcția tineretului, noua oțelărie modernă, cele două furnale de mare capacitate, Oțelăria Electrică, Fabrica de Oxigen și alte zeci de obiective industriale.

O dată cu Hunedoara au crescut și oameni noi. Cuvîntul partidului care a chemat la industrializarea socialistă a țării a găsit un cald ecou în inimile bravilor siderurgiști.

Am privit panourile pe care se ține evidența întrecerii socialiste închinată zilei de 1 Mai. Cifrele, în spatele cărora vezi munca avîntată a oamenilor, sînt grăitoare. De la începutul anului și pînă la 15 martie oțelăriile au dat aproape 20.000 tone de oțel peste plan, adică oțelul necesar construirii a încă 5.120 tractoare, furnaliștii au dat și ei peste 4.500 tone de fontă iar laminoriștii 23.500 tone de laminate, din care s-ar putea construi 5.630 camioane. Dacă s-ar încărca un tren cu produsele principale ale Combinatului Siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Hunedoara, date peste plan în această perioadă trenul ar avea nu mai puțin de 6.650 de vagoane.

Iar în zilele ce au mai rămas pînă la 1 Mai, se vor mai adăuga acestui tren alte sute de vagoane cu produse peste plan ale devotaților siderurgiști hunedoreni.

In frunte comuniștii

● Colectivul marelui Bluming, în frunte cu comuniștii, printre care Vasile Zăvălaș, Ioachim Alimpescu, Constantin Dudaș și alții, și-a îndeplinit planul trimestrial cu opt zile înainte de termen. Datorită inițiativei comuniștilor de a ridica echipele rămase în urmă, la nivelul celor fruntașe, harnicii muncitori de aci au reușit să lamineze în luna martie, pe fiecare schimb, cîte 177 lingouri, adică încă o dată numărul lingourilor care se laminau anul trecut într-un schimb.

● Și muncitorii de la laminorul de 650 mm. au cu ce se mîndri. Ei au realizat numai în primele două săptămîni ale lunii martie, peste plan, 1.500 tone laminate. Totodată, s-au angajat să facă în 1960 economii în valoare de 15.000.000 lei, sumă cu care se pot construi 20 de blocuri cu peste 18 apartamente fiecare.

● 20.000 de tone oțel peste plan! Acesta e angajamentul muncitorilor și tehnicienilor de la oțelăria nouă, luat în cinstea zilei de 1 Mai. Pînă la data de 20 martie ei au și realizat cantitatea de 15.000 tone oțel. Pe primele locuri ale întrecerilor se află comuniștii Mihai Tălpescu, Marian Axente și alții.

● Constructorii de pe șantierele hunedorene muncesc cu însuflețire pentru a da în folosința siderurgiștilor noi blocuri de locuit. Așa, de pildă, muncitorii, tehnicienii și inginerii de pe șantierul nr. 4, însuflețiți de exemplul comuniștilor, au dat în folosință în ultimul timp peste 140 de apartamente noi. Ei vor mai da în folosință pînă la 1 Mai încă 96 de apartamente.

Dîrzenie

Trecuse ora 15 și vagonul-platformă nu se arăta încă. Lăcătușul Radu Virgil, de la laminorul de 800 mm ar fi putut să plece acasă cu cei cu care ieșise din schimb. Mai zăbovi însă. Dacă vine vagonul? Incurcă circulația! Și apoi, pentru un vagon care stă nefolosit se plătește locație... Curînd, vagonul își făcu apariția pe linie, oprind lîngă grămada de fier vechi colectat de el și tovarășii lui. Fără să mai stea mult pe gînduri, tînărul utemist începu să înșface cu palmele lui grele bucățile de metal și să le arunce în vagon. Cînd termină de aruncat în vagon ultima bucată de fier, își șterse cu dosul palmei fruntea udă leoarcă și privi mirat într-o parte: nu observase că se lăsase întunericul, că în jur răsăriseră luminile becurilor...

Era obosit, dar privirea îi strălucea de mulțumire: își făcuse pe deplin datoria.

O scrisoare

La porțile noii oțelării au poposit într-o dimineață o mulțime de elevi, însoțiți de profesorii lor. Erau prăfuiți semn că veniseră de departe. Ceasuri întregi au rămas în fața giganților cu pieptul de oțel și flacără, între entuziaștii flăcăi care, înfruntînd dogoarea aspră a flăcărilor, plămădesc oțelul din care se fac strungurile și autocamioanele, tractoarele și locomotivele.

O săptămînă mai tîrziu, oțelarii au primit o scrisoare, așternută pe o foaie de caiet, în care se spunea printre altele: „Am rămas mișcați de primirea voastră, de frumusețea muncii oțelarilor. Elanul vostru în muncă ne-a însuflețit și pe noi. Ne angajăm dragi prieteni, să trimitem oțelăriilor hunedorene, cantitatea de 15.000 kg fier vechi. Semnează;

Elevii Școlii medii din Baia de Aries.

Ei au fost pionieri

Laminoristul

Se dusese vestea în toată țara despre faptele demne de laudă ale siderurgiștilor. La o adunare pionierească ținută acolo, în Ciovîrnășani, la școala elementară din satul lui, a aflat lucruri minunate din munca oțelarilor, despre furnalele ce-și înalță turlele grandioase în văzduh, despre laminoarele care modelează oțelul. L-a emoționat adunarea. „Laminorist am să mă fac!".

Cum s-a întors tatăl său de pe Valea Prahovei, unde lucra ca sondor, Petrică i-a ieșit înainte și i-a spus dorința. L-a trimis să urmeze școala profesională metalurgică din Turnu Severin. Aci a devenit utemist. După absolvire, a urcat în tren și... a pornit la drum, unde îl îndemna inima. Astfel a ajuns Petru Bărbulea la Hunedoara. Munca sa înflăcărată, făcută cu dragoste, i-a adus cele dintîi bucurii. Fotografia lui a stat cu cinste la panoul de onoare. Fiind printre cei mai buni laminoriști, muncitor priceput și entuziast, primul în acțiunile patriotice, comuniștii l-au primit nu de mult în rîndurile lor.

In vizită la Ștefan Tripșa

Erou al muncii socialiste

Cîțiva pionieri s-au oprit în fața unei case din orașul muncitoresc Hunedoara. Doina Țegu, o fetiță mărunțică dar aprigă la vorbă îi „muștruluiește" pe ceilalți:

— Să fiți atenți la tot ce ne va spune! Trebuie să povestim pe urmă întregii unități. O să vorbesc eu întîi. Mă cunoaște. Tata lucrează cu dînsul...

În ușă apăru tovarășul Ștefan Tripșa:

— Pe mine mă căutați? Poftiți în casă!

În frumoasa locuință — asemenea tuturor celorlalte peste 3.000 de apartamente construite în anii aceștia pentru muncitorii hunedoreni — începuse să se lase înserarea. Pionierii terminaseră de mult întrebările, „pregătite" pe drum: „„Ce v-a îndemnat să deveniți oțelar? E greu să devii Erou al Muncii Socialiste? Cum arăta orașul nostru în urmă cu 10-15 ani?" și multe, multe altele.

Acum, după ce au aflat lucruri interesante, după ce l-au convins să vină într-una din zilele vacanței pe la școala lor, stau în jurul mesei și nu se mai satură privind două albume uriașe cu aspecte din viața poporului chinez și ascultă explicațiile celui pe pieptul căruia strălucește steluța de aur de Erou al Muncii Socialiste. Vizitatorii vor avea ce povesti colegilor lor de la Școala medie nr. 1: Ștefan Tripșa, avea 16 ani cînd a venit la Hunedoara. A îndrăgit cuptoarele uriașe din care se revarsă oțelul lichid și a pornit să învețe cu sîrguință minunatul meșteșug al fabricării oțelului. Cînd a terminat școala profesională a fost repartizat în echipa maistrului oțelar Gheorghe Țegu, tatăl pionierei care l-a vizitat. Mai tîrziu a devenit și el maistru oțelar, iar pentru munca sa plină de abnegație a fost primit în rîndul membrilor de partid. La intrarea în funcțiune a noii oțelării a făcut 12 inovații care au adus patriei multe milioane lei economie.

Eroul Muncii Socialiste obține astăzi noi și minunate realizări în elaborarea șarjelor rapide de oțel pentru că trebuie că știți că toate șarjele date de la începutul anului și pînă acum de oțelarii din secția în care lucrează Ștefan Tripșa, au fost șarje rapide.

Ajutăm părinților noștri

Orașul nostru este unul dintre cele mai importante centre siderurgice din țară. Părinții noștri lucrează cu dragoste și devotament pentru ca în cinstea zilei de 1 Mai să dea patriei mai mult oțel, mai multă fontă, mai multe laminate. În vizitele pe care le-am făcut la oțelăriile Combinatului Siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej", am văzut că oțelul se obține nu numai din fontă ci și din fier vechi. Atunci ne-am spus că este de datoria noastră să ajutăm părinților în a da patriei tot mai mult oțel.

Detașamentul clasei a VII-a C de la Școala de 7 ani nr. 1, din care facem și noi parte, a hotărît să strîngă în cinstea zilei de 1 Mai 15.000 kg fier vechi. Pînă acum noi am reușit să adunăm aproape 13.000 kg pe care le-am și predat oțelarilor. Tot pentru părinții și frații noștri mai mari noi am început să curățim parcurile, grădinile, pentru ca și orele de odihnă să le fie mai plăcute.

Detașamentul nostru este astăzi fruntaș pe oraș în strîngerea fierului vechi. Și vom munci astfel încît nimeni să nu ne întreacă.

ANGELA NAGY, TIBERIU GOLOMBOȘ, ARPAD BARANYAI.

Pagină realizată de:

- **Gh. Angelescu**
- **Al. Dinu Ifrim**

Cum citea LENIN

Cum citea Lenin? N. K. Krupskaia spunea: „E greu să socotești cîte cărți a citit Lenin. In toată viața sa el s-a folosit de biblioteci, jumătate din viață și-a petrecut-o citind prin biblioteci".

Dar Lenin nu citea tot ce-i cădea în mînă. El știa să aleagă numai cărțile de care avea nevoie și citea numai ceea ce îi era de folos lui și cauzei pentru care lupta.

Volodea Ulianov știa să citească încă înainte de a fi împlinit vîrsta de cinci ani și citea de pe atunci atît de mult încît cărțile și revistele care se găseau în casă nu-i mai ajungeau. El a început să citească și în biblioteca orășănească. Intr-o zi, pe cînd se ducea la bibliotecă, l au atacat un cîrd de gîște. Cu gîturile întinse, sîsîind, păsările începură să urmărească pe micul cititor. Volodea își dădu seama că nu va reuși să scape prin fugă. Atunci el se culcă pe spate și începu să se apere cu picioarele. După această întîmplare, pentru a nu se mai expune unor astfel de atacuri, el o rugă pe sora sa Anea să-l conducă.

Primele cărți citite de Volodea Ulianov au fost poeziile lui Nekrasov, Pușkin, Lermontov, povestirile lui Turgheniev și Gogol. Poeziile lui Nekrasov le-a citit pe toate de mai multe ori, apoi se întrecea cu sora sa: cine știe pe dinafară mai multe poezii de ale lui Nekrasov. In revistele pentru copii Volodea citea cu interes articole și povestiri despre indieni, despre războiul dintre nordul și sudul Americii. Cartea lui preferată era „Coliba lui Moș Tom" de Beacher Stowe. Volodea își inventa singur jocurile unul după altul, fără de sfîrșit. Și toate jocurile le crea după cele citite. Intr-un timp el își meșteșugea arcuri și sulițe, își făcea vestminte de conducător de trib indian și se juca de-a indienii. Cu fratele său mai mic Dima, se juca de-a caii și „soldații". Făceau picioroange, zmei, jucării pentru sora mai mică Olga. Unele jocuri de cameră cereau cunoașterea unor eroi ai literaturii. De exemplu trebuia să ghicești din ce poezie face parte cutare strofă, cine e autorul? Volodea avea eroii săi preferați din literatură. Il iubea pe Taras Bulba pentru voința lui puternică și bărbăția sa neasemuită. Sub impresia celor citite, Volodea a născocit un joc: „Căzăcimea liberă" în care își asuma rolul lui Taras.

Interesul tînărului Lenin nu se limita însă numai la literatură artistică. Foarte devreme, la vîrsta de 15 ani, fără știrea celor vîrstnici Volodea a citit „Capitalul" lui Karl Marx, carte ce era păstrată cu grija de fratele său — Sașa.

Dragostea pentru carte Lenin a păstrat-o toată viața lui. Chiar și din închisoare el trimitea liste întregi de cărți, rugînd-o pe Ana Ilicina să le procure de la Academia de Științe și de la biblioteca Universității. La închisoare i se aduceau foarte multe cărți. G. M. Krijijanovski, care era deținut într o altă celulă, își amintește: „,...uneori se auzea cum cară gardienii coșurile încărcate cu cărți. Știam că această încărcătură de cărți va fi dusă în celula lui Vladimir Ilici".

De multe cărți avea nevoie Vladimir Ilici pentru a strînge materiale pentru cartea lui mare și foarte importantă „Dezvoltarea capitalismului în Rusia". Pentru a și desăvîrși această operă Lenin a citit 583 de cărți.

Pe drum spre locul exilului, spre satul Sușenskoie, Vladimir Ilici „s-a împotmolit" vreo 35 de zile la Krasnoiarsk. Poliția începuse să creadă că deportatul Ulianov a evadat. In realitate însă deportatul Ulianov descoperise undeva în afara orașului biblioteca bogătașului Iudin unde se ducea zilnic, parcurgînd cinci kilometri distanță.

Dar știți ce făcea Lenin pe cînd se ascundea la Razliv? De dimineață pînă seara citea. Cărțile i le aduceau cu barca copiii lui Emelianov.

După revoluție cînd Lenin a devenit conducător al statului, el avea foarte multe treburi. Dar și atunci el citea foarte mult, reflecta la cele citite, ținea mereu creionul în mînă și făcea însemnări. Nu poate nimeni să citească toate cărțile ce se editează. Dar Ilici știa să urmărească întreaga literatură și să aleagă ceea ce îl interesa. In anul 1919 el a studiat catalogul a 5.326 cărți, editate în anul 1918, și a ales pentru el 56 cărți. Din 3.415 cărți, apărute în 4 luni ale anului 1919, el a ales 22. Tot atunci el și a exprimat dorința să aibă la îndemînă o bibliotecă personală și a alcătuit singur lista cărților de care avea nevoie.

Cărțile au fost aduse și puse în dulapul cabinetului de lucru din Kremlin. Lenin a întrebat:

— Unde este factura, cît costă cărțile?

I s-a răspuns:

— N aveți grijă, Vladimir Ilici!

— Nu, vă rog, dați-mi factura!

Factura nu i-a fost dată mult timp. Atunci Lenin a scris lui V. D. Bonci Bruevici, administratorul cu treburile Sovnarkomului, următorul bilețel: „Dragă V. D. Biblioteca o achit eu, personal. Vă rog să plătiți 3.200 | 500. Păstrați chitanța. Al dumneavoastră, Lenin. Anexez 4.000 ruble".

In vara anului 1922, abia restabilindu-se după boală, Vladimir Ilici a scris secretarului său: „Incepeți să-mi pregătiți cărți..."

Cu două zile înainte de moartea lui Vladimir Ilici, Nadejda Konstantinovna Krupskaia îi citea povestirea lui Jack London „Dragostea pentru viață". Citiți-o și vă veți da seama de ce îi plăcea lui Ilici această carte.

PAVLO MACRUȘENKO
(Din Pionierskaia Pravda)

Tabloul lui I. I. Brodski intitulat „Vladimir Ilici Lenin la Smolnîi" îl înfățișează pe marele conducător studiind, scriind. Oricînd avea puțin timp liber, Lenin, citea, studia scria.

N. S. Hrușciov și-a încheiat vizita în Franța

La sosire pe aeroportul Vnukovo

Duminică seara, pasărea măiastră „Iliușin 18" a poposit pe aeroportul Vnukovo, readucînd din Franța în Uniunea Sovietică pe Nikita Sergheevici Hrușciov, solul păcii, așa cum este numit el în ultima vreme de iubitorii de pace de pretutindeni.

De pe aeroportul Vnukovo, tovarășul Hrușciov însoțit de conducători ai partidului și statului sovietic s-a oprit conform tradiției, statornicite în ultima vreme, în sala sporturilor de la Lujnichi.· în fața unei mulțimi uriașe, neobositul N. S. Hrușciov, le-a povestit celor de față despre călătoria sa în Franța...

Acum știți și voi că tovarășul Hrușciov a făcut o călătorie în Franța la invitația președintelui Franței, de Gaulle, între 23 martie și 3 aprilie..

Această vizită în Franța a tovarășului Hrușciov, o adevărată vizită a păcii, a fost urmărită de oamenii care iubesc pacea cu mult interes. Cum a ajuns în Franța, conducătorul statului sovietic a declarat că el n-a venit în Franța ca turist, ci pentru a munci cu spor pe ogorul păcii și prieteniei între popoare.

In localitățile vizitate de înaltul oaspete sovietic poporul Franței l-a întîmpinat cu strigăte de „URA"! „Bravo Nikita"!, „Salut, Hrușciov!"... Pe parcurs, deasupra mașinii în care călătorea tovarășul Hrușciov de nenumărate ori cădeau adevărate ploi de confete roșii, serpentine, flori, iar mulțimea scanda în limba rusă „Hrușciov, harașo!" Ploaia n-a împiedicat nici o clipă pe locuitorii orașului Nîmes și ai altor orașe să-l aștepte pe oaspetele sovietic. In Franța tovarășul Hrușciov a avut întîlniri cu muncitori, cu țărani, și cu conducători ai statului francez.

Intre N. S. Hrușciov și generalul de Gaulle au avut loc tratative la Paris și la Rambouillet. Conducătorii celor două state au discutat despre problemele internaționale, despre viitoarea întîlnire la nivel înalt, despre relațiile franco-sovietice, despre dezarmare, despre încheierea tratatului de pace cu Germania, într-un cuvînt despre toate acele probleme care odată rezolvate vor face ca în lume să domnească pacea. La încheierea vizitei sale în Franța, N. S. Hrușciov l-a invitat pe generalul de Gaulle să facă o vizită oficială în Uniunea Sovietică.

Indată după încheierea tratativelor dintre cei doi conducători a fost dat publicității „Comunicatul comun sovieto-francez" în care se arată printre altele că „Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și Președintele Republicii Franceze au căzut de acord că toate problemele internaționale nereglementate, trebuie soluționate nu prin folosirea forței ci prin mijloace pașnice, pe calea tratativelor".

In cursul convorbirilor care au avut loc între N. S. Hrușciov și generalul de Gaulle au fost discutate și problemele colaborării culturale și tehnico-științifice dintre U.R.S.S. și Franța. A fost semnat un protocol care prevede schimb de informații și de persoane și transpunerea în viață a unor programe de lucrări științifice care urmează să fie elaborate de comun acord în domeniul oceanografiei, a luptei împotriva unor boli, în domeniul chimiei, fizicii etc. Totodată, Direcția Generală pentru folosirea energiei atomice de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și Inaltul Comisariat pentru energia atomică din Franța au încheiat un acord cu privire la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice în anii 1960—1961.

Tot ca urmare a acestor tratative, la Moscova a fost semnat un acord cu privire la organizarea în vara anului 1961 a unei expoziții franceze la Moscova și-a unei expoziții sovietice la Paris.

Vizita tovarășului Hrușciov în Franța s-a încheiat. Ea a însemnat o contribuție de seamă la destinderea internațională, un nou succes al partizanilor păcii împotriva acelora care vor război

MIHAIL BANTAȘ

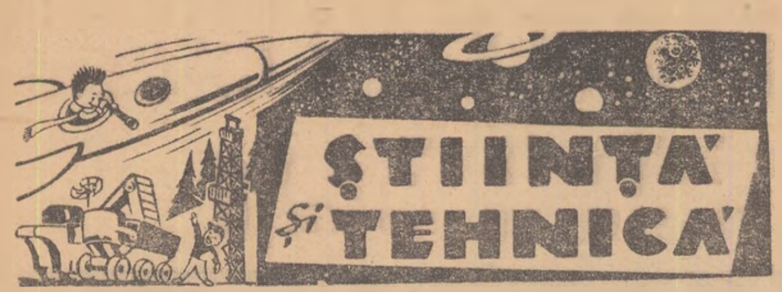
Pentru încetarea experiențelor atomice

Reprezentanții celor trei mari puteri, Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii și Marea Britanie, întruniți în cadrul Conferinței de la Geneva dezbat una din cele mai arzătoare probleme ale omenirii: problema încetării experiențelor cu arma nucleară. Pentru aceasta, delegația Uniunii Sovietice a depus încă de la începutul tratativelor în problema încetării experiențelor cu arme nucleare, eforturi continui.

Ultima propunere sovietică este menită să înlăture piedicile ridicate de delegația Statelor Unite. Delegația sovietică a propus acum încheierea unui tratat cu privire la încetarea tuturor experiențelor cu arma nucleară în atmosferă, în oceane, în spațiul cosmic și a tuturor experiențelor subterane care provoacă oscilații seismice mai mari. Uniunea Sovietică a acceptat propunerea Statelor Unite, de a întocmi un program comun de cercetări, în scopul găsirii unei metode cu ajutorul căreia exploziile subterane mai mici să poată fi deosebite de cutremurele de pămînt.

Uniunea Sovietică cere însă ca toți participanții la tratat să-și ia obligația de a nu efectua în răstimpul acestei perioade nici un fel de explozii.

Prin această nouă propunere, s-a dovedit în mod convingător că Uniunea Sovietică luptă cu fermitate pentru încetarea experiențelor atomice, pentru consolidarea păcii.

De la... roabe, la instalații de foraj

La intrare, pe portalul inalt te întimpină inscripția: uzinele „Gh. Gheorghiu-Dej", iar gardul mic cu stîlpi de beton, te lasă să privești în voie mîndrețe de clădire, ce se ridică de partea cealaltă: hale inalte cu ferestre largi, luminoase. In curtea largă a uzinei, în fund, citeva barăci. Au rămas mărturie a ceea ce a existat înainte pe aceste locuri. Ce se fabrica pe atunci în micile barăci? Roabe și paturi de fier!

Astăzi în noua uzină — realizare a regimului democrat popular — se fabrică importante utilaje petrolifere. Sînt numai zece ani de cînd construcția uzinei a căpătat o asemenea dezvoltare și a început să producă, pentru prima oară în țara noastră, utilaj petrolifer.

Dar încă din primii ani calitatea lor superioară a făcut să fie apreciate. Înșiruite, gata de plecare, stau macarale de 150 și 200 de tone care așteaptă ultima verificare iată și instalația P-40 care a stîrnit un viu interes la expoziția de la Leipzig. Este instalația de foraj, pe care o vedeți în fotografie în plină activitate alături de sondă. Se mai fabrică aici diferite pompe și alte piese importante de utilaj petrolifer.

In realizarea fiecăreia dintre ele se află o părticică din iscusința muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor de aici. In întreaga uzină munca acestora ajutată de procedee și instalații tehnice moderne fac ca angajamentele să fie îndeplinite și depășite. Am văzut cum lucrează brigada de tineret a comunistului Ion Botea, lîngă cuptorul electric, din secția de turnătorie. Vilvătaia roșietică ce se împrăștia în jur, lumina fețele viguroase, dîrze, ale harnicilor tineri făurari ai produselor uzinei. De nu ți-ar spune nimeni și tot ai bănui că acolo este o brigadă fruntașă. Am putea spune chiar fruntașă printre fruntași, căci însuflețirea în muncă a cuprins întreaga uzină care lucrează cu avînt sporit în cinstea zilei de 1 Mai. Pînă acum ei sînt deținătorii steagului de brigadă fruntașă dar și

Asemenea instalații de foraj fabricate la Tîrgoviște, intilnești în toate regiunile petrolifere ale țării.

realizările brigăzii de tineret condusă de Traian Oproiu sînt însemnate. Și unii și alții și-au propus în acest an economii de 15.000 lei pe care vor chiar să le depășească.

Așa știu să muncească aici destoinicii făurari ai complicatelor mașini de sfredelit pămîntul, pentru a scoate la lumină petrolul, aurul negru al țării noastre.

Despre aceștia și despre noile condiții de dezvoltare a tehnicii în patria noastră, create azi de partid, vorbesc produsele uzinelor „Gh. Gheorghiu-Dej" din Tîrgoviște.

FLORICA BĂLAN

FILATELIE

Chipul lui Lenin în filatelie

Cu prilejul celei de a 90-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin, amintim felul în care măreața sa figură a fost cinstită în filatelia țării noastre, precum și în filatelia altor țări, prin emisiuni de timbre.

Chipul lui Lenin apare pe o marcă romînească întîia oară în 1945, pe o valoare a seriei „C.G.M." Apoi, reapare în anul 1949, cînd a fost emisă o marcă specială pentru comemorarea a 25 de ani de la moartea lui Lenin, — 24 ianuarie 1924 —, dată comemorată și mai tîrziu printr-o altă marcă cu chipul său, în 1954, cînd s-au împlinit 30 de ani de la acest trist eveniment.

In anul 1955, s-a emis o altă marcă cu portretul lui Lenin, cu prilejul împlinirii a 85 de ani de la nașterea sa, iar în 1957 Lenin reapare pe mărcile emise în cinstea împlinirii a 40 de ani de la Revoluția din Octombrie.

In 1958, apar în U.R.S.S., 3 timbre intitulate: „Slavă Partidului Comunist al Uniunii Sovietice", „Invățătura marxist-leninistă", și „V. I. Lenin 1870—1924".

O marcă comemorativă a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a fost emisă în același an în R.P. Chineză. Sînt înfățișați studenți și studente defilînd prin fața unui mare panou, pe care sînt pictate chipurile lui Marx și Lenin.

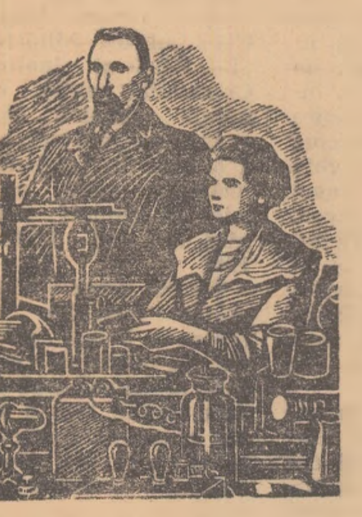
De asemenea, Lenin a fost comemorat prin mărci cu portretul său aproape în toate celelalte țări socialiste,

începînd cu Ungaria în 1947, în R. P. Polonă în 1948, în R. Cehoslovacă și R. P. Bulgaria, în 1949, iar în R. D. Albania în 1957. Cele mai noi mărci cu Lenin din aceste țări au apărut astfel: în Ungaria în 1954, la împlinirea a 30 de ani de la moartea sa; în Republica Cehoslovacă în 1953, pe marca emisă pentru „I Mai"; în R. P. Bulgaria în 1957 la aniversarea Revoluției din Octombrie, iar în R. P. Polonă în 1952.

Marie și Pierre Curie

Viața întreagă închinată științei

Aplecați cu încordare deasupra eprubetelor, doi cercetători caută să dezlege o taină: să afle o substanță care n-a fost văzută niciodată de nimeni, dar care totuși există.

Dar care este substanța aceasta ascunsă în minereul de uraniu, substanța a cărui șuvoi de raze acționează puternic asupra plăcilor fotografice? Tocmai acest lucru îi frămîntă pe tinerii fizicieni Marie și Pierre Curie. Experiențele necesare cer o muncă grea și cantități enorme de uraniu din care poate fi obținută noua substanță. Toate economiile personale ale cercetătorilor au fost cheltuite pentru cumpărarea citorva tone de deșeuri de uraniu. Pentru mai puțin de un gram din necunoscuta substanță, trebuiesc prelucrați munți de minereu.

Trec săptămîni, luni și ani întregi. Cercetătorii, nesprijiniți de nimeni trudesc din greu.

Minereul de uraniu fierbe la temperaturi inalte în cazanele de topit. Aburii acizilor îl descompun în părți componente și iată că clipa mult așteptată a sosit. Pe fundul eprubetei au apărut cîteva grăunțe abia vizibile. Era în aprilie 1894...

Pierre Curie, omul uscățiv, cu ochi liniștiți și obosiți, vorbește de la catedră despre noua descoperire. Este metalul curios, cu totul deosebit, căruia i s-a dat numele de radiu.

Este nu numai un element chimic nou ci și o sursă nouă, nemaiîntîlnită, de energie, căldură și lumină. Razele lui constante pătrund prin pereți și distrug țesuturile vii. Ele nu pot fi accelerate, încetinite și nici oprite.

Cuvintele savantului sînt ascultate de academicieni, studenți, diplomați și reporteri.

„Luați seama, spune răspicat savantul, în mîini criminale radiul poate fi foarte periculos. Dar sînt convins că omenirea va ști să-l întrebuințeze pentru binele ei și nu în scopuri distrugătoare".

Opera savanților Marie și Pierre Curie este continuată de fiica lor și soțul acesteia, prin însemnate lucrări științifice semnate cu numele lor cunoscut Frederic Joliot-Curie.

Paris 1949. Se deschide Primul Congres Mondial al Partizanilor Păcii. Asistența se ridică în picioare cînd la tribună apare figura cunoscutului savant Frederic Joliot-Curie, președintele Consiliului Mondial al Păcii. Cuvîntul hotărît al acestuia răsună puternic: „Infricoșătorul atom trebuie să servească cauza păcii. Numai cauza păcii!"

Curie, nume cunoscut în întreaga lume, este legat nu numai de valoroase realizări pe tărîm științific dar și de lupta omenirii pentru progres, pentru pace.

FL. LUȚESCU

Incălzirea cu ajutorul frigului

Este oare cu putință să încălzim locuințele noastre cu ajutorul frigului? Cum se poate transforma frigul în căldură? La prima vedere aceasta pare imposibil. In realitate însă, încălzirea cu ajutorul mașinilor frigorifere poate fi întrebuințată. Mașinile frigorifere pot fi folosite nu numai pentru încălzirea locuințelor, ci și pentru obținerea apei fierbinți pentru uzine, laboratoare, băi, restaurante etc.

Pentru aceasta, aerul rece din exterior trebuie supus la comprimare. Această operație este îndeplinită cu compresori foarte puternici, în care pistoanele condensează aerul și-i ridică treptat presiunea trecîndu-l dintr-un cilindru în altul. Se obține astfel un aer nu numai comprimat, ci și încălzit! Această căldură poate fi transmisă apei, care se trimite apoi cu ajutorul unei pompe în radiatoarele caloriferelor.

Mașinile frigorifere, vor putea fi adaptate în timpul verii pentru răcirea camerelor magaziilor de alimente, a întreprinderilor alimentare și pentru ventilarea aerului din instituții și locuințe. Iarna, aceste instalații frigorifere se vor întrebuința pentru încălzire. Nu vor mai fi necesare cazanele pentru încălzirea apei și nici nu va mai fi nevoie să procurăm combustibil pentru încălzirea camerelor. Aceasta înseamnă economii imense, iar străzile și aerul orașelor nu se vor mai îmbîcsi cu fum.

Astfel de proiecte pentru încălzirea caselor și furnizarea de apă fierbinte în locuințe prin mașini frigorifere, se fac în prezent în Uniunea Sovietică. După cum afirmă savantul sovietic Prof. N. S. Comarov — specialist în problemele frigului — instalațiile frigorifere vor funcționa prin cheltuirea unei cantități foarte mici de energie electrică

Sfaturi pentru micii naturaliști

Grădinari!

Cînd plantați răsadurile de pătlăgele roșii, vinete, ardei, udați bine pămîntul din răsadniță și apoi, cu deplantatorul (o mică lopățică) scoateți plantele cu pămînt mult, ca să nu distrugeți rădăcinile și apăsați pămîntul în jurul rădăcinei ca să se formeze un ghem. Pregătit în felul acesta, răsadul nu suferă în timpul transportului pînă la locul de plantare.

Cînd veți planta morcovii, sfecla, varza, respectați normele de plantare, marcînd rîndurile la distanțele cerute de plante: pentru morcov — distanța de 20 cm pe rînd, ridichile de lună — 20 cm, sfecla 30 cm.

Pătlăgelele roșii se plantează pînă la cotiledoane căci tulpina îngropată dă rădăcini adventive, mărind astfel posibilitățile de hrănire a plantei.

Floricultori!

Semănați în răsadnițe verbină, gura leului, petunie, ochiul boului, crăițe, gălbenele. Inainte de a le planta în grădini, săpați și mărunțiți bine pămîntul. Nu semănați florile prea des, deoarece nu cresc bine. Presărați peste tot mranița, care va fi un bun îngrășămînt pentru flori.

RAPORTĂM PARTIDULUI

In grădina noastră pionierească au înflorit multe tradiţii frumoase, pe care le îngrijim cu drag. Printre cele mai dragi tradiţii însă, pionierii o au pe aceea, ca în ajunul marilor sărbători ale poporului nostru, să raporteze părintelui iubit, partidul, de modestele lor contribuţii la înflorirea patriei noastre. Să spicuim cîte ceva din ceea ce raportează pionierii, partidului, în primăvara aceasta !

„Am ajutat şi noi la construirea noii şcoli" raportează pionierii de la Şcoala de 7 ani Poiana Ţapului. Ei au muncit alături de părinţii lor, alături de ceilalţi cetăţeni din comună care au venit să pună umărul la ridicarea noii şcoli. De altfel pionierii erau aceia care, nu odată, străbătînd comuna-n lung şi-n lat, chemau pe cetăţeni la muncă patriotică. Şi munca pe şantier mergea mai cu spor cind pionierii făceau să răsune cîntecele lor vesele. Bineinţeles pionierii au ajutat şi la alte treburi, pe măsura puterilor lor: la descărcatul camioanelor şi tractoarelor care aduceau cărămizile, la căratul acestora pe schele, precum şi a apei pentru stinsul varului. Micii „constructori" au şi inaugurat noua lor şcoală, în care s-au mutat nu cu mult timp în urmă...

Completind parcă pe pionierii din Poiana Ţapului, pionierii din comuna Talea, regiunea Ploeşti şi cei din Costeşti, regiunea Iaşi, raportează: **„Păstrăm cu grijă avutul şcolii şi ne străduim ca şcoala noastră dragă să fie mereu mai mîndră"**. Pionierii din Talea au luat iniţiativa de a repara gardul şcolii. Harnici şi pricepuţi,

ei au făcut pentru şcoală lădiţe pentru lemne, coşuri pentru hîrtii, ştergătoare din lemn şi papură, cuiere şi etajere pentru ghivecele cu flori, au reparat hărţile, au pus rame planşelor şi tablourilor. Fiecare detaşament şi fiecare grupă de pionieri se îngrijeşte de curăţenia claselor, de florile care

le înfrumuseţează. Cît despre pionierii din Costeşti, ei au scos nu de mult piatră din pîrîul care trece pe lîngă satul lor natal şi au pavat împrejurimile şcolii dragi.

Cei mai mulţi dintre pionierii ţării vor raporta însă partidului despre însufleţirea cu care au pornit să împlinească pioniereasca chemare: **„Din fier vechi, oţel nou!"** Vagoane întregi, încărcate cu fier vechi, iau zilnic drumul marilor oţelării. Şi dacă ele ar putea vorbi, desigur, ar spune tuturor în cîntecul roţilor: „Fierul acesta l-au adunat pionierii ! Fierul acesta l-au adunat pionierii !". L-au adunat, bunăoară, pionierii Şcolii de 7 ani din Lăloaia, regiunea Bacău care, muncind cu avînt, au reuşit să strîngă 6 tone de fier vechi. La cele 6 tone ale pionierilor din Lăloaia, pionierii de la Şcoala de 7 ani din Năvodari, regiunea Constanţa au adăugat pe cele 15 tone adunate de ei, pentru care au şi primit din partea Comitetului Orăşenesc U.T.M., drapelul de fruntaşi. Iar la aceste 6 + 15 tone de fier vechi, se adaugă şi tona de fier vechi a pionierului Mihai Ionescu din clasa a III-a de la Şcoala de 7 ani nr. 12 din Constanţa, pe care a adunat-o el singur; şi nu uitaţi, o tonă are 1 000 de kilograme !

„Vrem ca să înflorească şi şi să fie mereu mai frumoasă comuna noastră" raportează şi pionierii din Mînzăteşti, regiunea Iaşi. „Vrem" înseamnă de fapt, „dăm şi noi ajutorul"! Chiar în ziua cînd s-a inaugurat în comună gospodăria agricolă colectivă „30 Decembrie", pentru a pecetlui în felul lor acest

mare eveniment, pionierii Camelia Cavinschi, Traian Roşu, Jan Dogaru din clasa a IV a şi Ionel Filip din clasa a II-a au plantat pomi în centrul comunei şi în faţa căminului cultural. Pionierii au hotărît, cu acelaş prilej, să amenajeze o alee a trandafirilor cu care să se mîndrească întreaga lor comună !

Raportăm partidului... Raportăm că pionierii, după puterile lor, ajută la înflorirea patriei noastre dragi !

(Din veştile trimise de corespondenţii noştri: MARIANA DUTĂ, Poiana Ţapului, STELIAN STOICA, Talea, reg. Ploeşti, ANICA SPIRIDON, Costeşti, reg. Iaşi, MARIA MARIN, Năvodari şi inv. L. SOFIANU, Constanţa, VIORICA ROŞU, Mînzăteşti, reg. Iaşi)

In fotografie, instructoarea superioară a unităţii de pionieri de la Şcoala de 7 ani din comuna Smeeni, raionul Buzău, legînd cravatele şcolarilor primiţi în organizaţie.

O vizită de neuitat

Ori de cîte ori aveau prilejul, copiii cereau să viziteze motonava „Transilvania". Unii povesteau în clasă tot ce auzeau şi ştiau din munca marinarilor de pe navele de transport sau remorcherele romîneşti. Şi... despre curajul şi dîrzenia marinarilor noştri pionierii cunosc multe lucruri. Se ivise momentul prielnic unei vizite tocmai în perioada de pregătire a navei pentru un nou voiaj.

Grupuri de pionieri şi şcolari ai Şcolii de 7 ani nr. 13 din Constanţa se îndreptau spre cheiul unde era acostată „Transilvania". Pe măsură ce se apropiau comentariile deveneau tot mai aprinse:

— Tiii, cît e de mare !

— Dar uite cît e de frumos vopsită !

— Uite, colo, ancorele! Ce mari sînt !

— Acestea sînt parîmele cu care e legată de ţărm !

Copiii care mai de care mai „cunoscători" dădeau gălăgioşi explicaţii. Iată-i şi ajunşi la scara navei. Un ştergar împletit din sfoară le atrage atenţia că trebuie să se scuture bine înainte de a pune piciorul pe treptele scării. Din capătul celălalt le ieşiră în întîmpinare cîţiva marinari. Prietenia se închegă repede. Cei mai bătrîni aveau copii de seama oaspeţilor, iar dintre cei tineri mulţi fuseseră şi ei pionieri.

Ofiţerul de cart nu întîrzie să facă invitaţia şcolarilor de a vizita nava. Trecură pe rînd prin saloanele elegante, vizitară cabinele de locuit pentru pasageri şi echipaj, coverta, sala maşinilor, bucătăria, comanda şi multe alte încăperi cu denumiri marinăreşti. Copiii erau numai ochi şi urechi. Aici au cunoscut pentru prima dată un vinci. Au văzut, de asemenea, staţia de radiotelegrafie, girobusola, staţia radar şi timona despre care pionierii vorbesc atît de mult.

Vizita a prilejuit un eveniment de seamă în viaţa şcolarilor. Intr-unul din saloanele navei a fost organizată o adunare pionierească la care au participat ca invitaţi şi cîţiva marinari. In ziua aceasta minunată vor primi cravata roşie chiar aci pe navă o nouă promoţie de pionieri. Tovarăşa Bălănescu, instructoarea superioară, a vorbit cu multă căldură pionierilor despre curajul de care au dat dovadă marinarii de nenumărate ori înfruntînd furia mărilor şi oceanelor.

— Va fi pentru noi o amintire de neuitat. Organizaţia de pionieri primeşte astăzi la bordul navei, într-un colectiv de marinari curajoşi şi iscusiţi, noi membri. Şi în sunetul trompetelor, au primit cravata roşie şcolarii fruntaşi Valentina Cenuşă, Magdalena Bohălţeanu, Valeriu Ene, Georgeta Teodorescu, Nicolae Costea şi Cezar Scarlat. Angajamentul rostit cu hotărîre a constituit momentul solemn al adunării. Şi pentru ca prietenia cu marinarii să fie şi mai strînsă, pionierii au dat în dar marinarilor Adrian Pîrvulescu, Petre Calu şi Constantin Folescu, cravate roşii de pionier.

Vizita s-a terminat destul de tîrziu. Dar multă vreme îşi vor aduce pionierii aminte de marinarii de pe Transilvania care i-au primit cu atîta căldură şi care le-au povestit atîtea lucruri frumoase despre viaţa pe navă. Şi de cîte ori îşi vor privi cravatele roşii ce flutură pe pieptul lor, pionierii îşi vor aduce aminte cu drag de prietenii lor, de curajul şi dîrzenia marinarilor.

A. CONSTANTINESCU

O surpriză... primăverii

21 martie, prima zi de primăvară. Cu cîtă nerăbdare au aşteptat-o pionierii noştri. Ba i-au pregătit şi o... surpriză. Cum s-a făcut ziuă au şi sosit la şcoală. Unii aduceau cu ei sape, alţii hîrleţe, iar cei ce încă nu-şi aduseseră puieţii, îi aduceau acum. Ii purtau cu atîta grijă de parcă aveau cine ştie ce comoară preţioasă. Şi într-adevăr lotul şcolar avea să se îmbogăţească astăzi cu încă 75 de puieţi de pomi fructiferi. Ajunşi la şcoală ne-am împărţit pe brigăzi şi am început munca. După ce am pichetat terenul, am săpat gropile. Apoi, am ascultat cu atenţie explicaţiile tovarăşului profesor de ştiinţe naturale şi ne-am apucat voioşi de lucru. Ce bucuroşi erau pionierii cînd au plantat primul pom ! Bucuria le-a fost însă şi mai mare la sfîrşitul lucrului cînd în faţa noastră stăteau drepţi cu ramurile în bătaia soarelui, 75 de viitori pomi fructiferi. O livadă întreagă. La plecare ne-am luat angajamentul să îngrijim mica noastră livadă cu şi mai multă dragoste.

LUCIA SENTEA
Şcoala de 7 ani, com. Preiba de Sus, raionul Videle, reg. Bucureşti

Corespondenţii speciali ne relatează

Oaspeţi ai Iaşului

Timp de două zile, cei 200 de pionieri din unitatea noastră au fost găzduiţi de pionierii din Iaşi. La sosirea în gară prietenii ne-au făcut o primire călduroasă. Apoi, am început vizitarea oraşului. Ore întregi ne-am petrecut privind diferite locuri istorice. Astfel, am vizitat casa în care a locuit neînfricatul comunist Ilie Pintilie, bojdeuca lui Creangă, Muzeul Unirii, Universitatea, Teatrul Naţional, obeliscul le'lor, Copoul cu bătrînul tei al lui Eminescu şi altele. A doua zi am vizitat Palatul Culturii, vechea reşedinţă domnească, unde ne-am amintit de paginile glorioase ale Moldovei. Despre apariţia vieţii pe pămînt am aflat multe lucruri privind exponatele de la Muzeul Ştiinţelor Naturale. Seara, din înălţimile legendarului turn al Goliei, am privit încîntaţi întregul oraş. Vizita noastră s-a încheiat cu vizionarea spectacolului „Surorile Boga", prezentat pe scena Teatrului Naţional. Nu vom uita niciodată clipele petrecute în tovărăşia prietenilor noştri din Iaşi

MARIANA MIHALACHE
Şcoala medie nr. 1 „Ştefan cel Mare" Suceava

Spartachiada pionierilor şi şcolarilor

Printre sportivii din comuna Nepos

E o adevărată zi de primăvară. Soarele scaldă cu dărnicie pajiştea de pe malul Someşului. Deşi pînă la începerea finalei pe unitate a Spartachiadei pionierilor şi şcolarilor mai e aproape un ceas, pajiştea a început să fie inundată de pionieri. Printre primii sosiţi l-am zărit pe Grigore Bota, concurent la proba de 80 m plat, pe Aurelia Ignat, care reprezintă detaşamentul clasei a VII-a la săritura în lungime, pe Ion Leonte, preşedintele unităţii şi unul dintre cei mai buni jucători de handbal din unitate. Şi cu cît timpul trecea, pajiştea devenea din ce în ce mai populată. Printre spectatorii veniţi să-i susţină cu ardoare pe finaliştii unităţii se găsesc şi peste 300 de părinţi ! Participanţii sînt gata pentru începerea finalelor. Un fluier al arbitrului şi întrecerile încep. Prima probă : 80 m plat. La startul ei s-au adunat reprezentanţii tuturor detaşamentelor. Cursa este foarte spectaculoasă. Toţi aleargă ca vîntul. Invingătorul se decide de-abia pe ultimii metri. Este Grigore Bota din clasa a VI-a. El a reuşit să parcurgă cei 80 m în 9"8/10. La fete, Viorica Anuţă, din clasa a VII-a, încurajată de uralele copiilor, cucereşte şi ea locul I în proba de 60 m plat. Timpul realizat: 9"4/10.

Printre săritorii la lungime am remarcat cîţiva pionieri foarte talentaţi. Aurelia Ignat, din clasa a VII-a, şi Gheorghe Login, din clasa a VI-a. Deşi amîndoi sînt mici de statură, au obţinut rezultate îmbucurătoare: Aurelia a sărit 2,85 m, iar Gheorghiţă 3,90 m. Cu aceste performanţe, amîndoi au ocupat locul I pe unitate. La săritura în înălţime, rezultatele obţinute au fost ceva mai slăbuţe. In tot timpul concursului ştacheta n-a putut fi ridicată mai sus de 1,15 m. Deci o probă la care concurenţii vor trebui să se pregătească cu mai multă ardoare. In unitate sînt atît băieţi cît şi fete care pot sări mult mai mult. E nevoie doar de o pregătire mai minuţioasă, într-un timp mai îndelungat.

Aşa cum era şi de aşteptat, la fotbal, echipa clasei a VII-a, formată din băieţi mai mari, mai bine dezvoltaţi, a învins echipa clasei a V-a. De remarcat însă că meciul a fost foarte disputat. El a fost considerat ca unul dintre cele mai „tari "meciuri disputate vreodată în şcoală. Jocul frumos, plin de iuţeală care făcea ca scorul să dea cîştig de cauză cînd unei echipe, cînd celeilalte, a entuziasmat sutele de spectatori. Pînă la urmă însă, partida se termină cu cele două goluri marcate în ultimele minute de fotbaliştii din clasa a VII-a. Scor final : 6—3.

La sfîrşitul acestei minunate duminici sportive am stat de vorbă cu Ion Leonte, preşedintele unităţii din com. Nepos, regiunea Cluj. Iată ce ne-a declarat el: „Sînt foarte bucuros că astăzi unii dintre pionierii unităţii noastre au obţinut performanţe frumoase cum sînt de pildă, cele de la alergări. Aş dori ca şi în duminica viitoare, cînd se vor disputa finalele Spartachiadei la volei, handbal şi oină, pionierii din unitatea noastră să stîrnească din nou admiraţia părinţilor noştri care astăzi au fost alături de noi".

RADU POPA

Timpul nefavorabil nu i-a împiedicat pe pionierii de la Şcoala de 7 ani nr. 112 din Bucureşti, să iasă pe terenul de sport. Iată-i antrenîndu-se în vederea Spartachiadei pionierilor şi şcolarilor.

Preludiu

Condeiul se avîntă întîia oară-acum:
toiag uşor, minuscul, al gîndului la drum.

Se-nvălmăşesc cuvinte sub fruntea de copil
Ca freamătul de floare pe vişini în april.

Sub ochii-i largi şi umezi, cu profunzimi de vis,
o nouă primăvară corola şi-a deschis

tălăzuind miresme şi jocuri de culori
spre inima vrăjită de tainice viori.

Că undeva-n adîncul fiinţei lui, tresar
simţiri nebănuite, ca razele-n cleştar.

Şi-n zbor vioi de flutur, privirile îi fug,
să soarbă primăvara în vers, cu meşteşug,

să-şi strige bucuria de viaţă, orişicul,
că-i prea răscolitoare să fie doar a lui!

CONSTANTIN SCRIPCĂ

Primăvara lui Ilici

Se leagănă caişii înfloriţi
Şi-un vînticel de primăvară-adie,
Doi porumbei din aripi bat grăbiţi...
Incotro merg? Şi cui îi duc solie?

Dar nu numai natura se trezeşte
Ci omenirea-ntreagă. Merge n rînd,
Războiul să-l înfrunte vitejeşte
De-aceea oameni trec mereu
cîntînd.

Şi cîntecul acesta povesteşte
De Ilici marele conducător,
Mesajul lui spre înălţimi porneşte
S aducă-mbărbătare tuturor.

Poporul rus de greu l-a dezrobit
Şi-n Rusia, întinsa ţară,
O viaţă minunată a clădit,
O veşnic nesfîrşită primăvară.

Cuvîntul lui, îndemn la luptă-a fost
Pentru întreaga clasă muncitoare,
Şi au înţeles atunci al vieţii rost
Şi l-au urmat pe Ilici către soare.

Spre zorii purpurii, deschişi de
Lenin
Azi oamenii drum nou şi-au făurit,
Drum nou, înaripat, peste milenii,
Adevărata viaţă şi-au găsit.

.. Se leagănă caişii înfloriţi
Şi-un vînticel de primăvară adie,
Doi porumbei din aripi bat grăbiţi
Urmaşilor lui Ilici duc solie.

pioniera
RODICA SIMION
cl. a V-a
Şcoala de 7 ani nr. 128

Pe calea lui Lenin

Cînd stau la masă şi citesc,
Spre Lenin visu-adesea-mi zboară
Şi-l simt ca pe-un părinte bun
Cu grija lui cum mă-nconjoară.

El ştie şi-azi, cum a ştiut
Şi-n vremea luptelor acele,
Că viitorul stă deschis
In faţa visurilor mele.

Cu mîna-ntinsă înainte
Mi-arată drumul luptei mari,
Pe care vin cîntînd într-una
Ai lumii vajnici proletari.

Şi eu pe calea ce-o arată
Păşesc în pas voios mereu,
Cravata roşie-mbujorează
Cărarea mea şi chipul meu.

pioniera
RUXANDRA BOTEA
cl. a VII-a, Şcoala de 7 ani
nr. 2, Bucureşti

Luptăm pentru pace

Steaua lui Octombre
mi-este-ndrumător,
înfrăţeşte-n muncă
vajnicul popor.
Imbrăcăm pămîntu-n
holde aurii,
înălţăm spre soare
şantiere, mii.
Numai pentru pace
noi muncim acum,
numai pentru pace
ne-am ales nou drum.
Nu pentru război
construim oraşe,
nu pentru război,
înălţăm lăcaşe.
Muncitori sub steagul
marelui partid,
patriei iubite,
nou drum îi deschid.

JEANA BOGDAN
Şcoala medie nr. 7 cl. a VI-a E
„I. L. Caragiale"
Bucureşti

COPIII CÎNTĂ PARTIDUL

Te slăvim

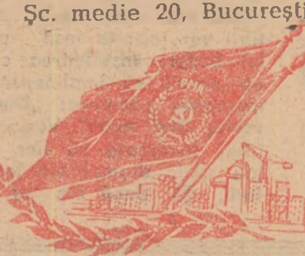
In negre timpuri ai luptat
Să duci poporul la dreptate,
Furtuni şi vînt ai înfruntat
La adevăr pentru-a străbate.

Ai lovit crunt în burghezie
In cei ce asupreau poporul,
Ce-ţi căutau pieirea ţie
Voind să sfarme viitorul.

Şi ai răzbit, iubit părinte,
Iar pe duşmani tu i-ai răpus,
Şi-acum, cu inima fierbinte,
Spre culmea păcii-urcăm
mai sus.

Iar dacă azi e libertate
Şi traiul ne e fericit,
Iţi mulţumim pentru dreptate
Şi te slăvim partid iubit!

pionier
GEORGE HOROVITZ
cl. a VI-a
Şc. medie 20, Bucureşti

In satul meu natal

In satul meu natal, au plîns
copii de foame
Şi s-au zbătut părinţii, zeci
de ani.
Lucrau comori de aur, din
care cu-a lor trudă
Zidi conac boierul, cu tei
şi cu castani.
In nouă sute şapte, muri-m-
puşcat bunicul
Şi mulţi căzură-n cîmp cu
ochii spre ciocoi,
In primăvara-aceea fu
spînzurat voinicul
Ion al lui Haiducu, la
margini de zăvoi.
In satul meu natal fu
frămîntat pămîntul
Şi fu dospit ca pîinea, cu
lacrimi şi cu sînge,
Dar-n satul meu natal azi
clocoteşte cîntul.
Şi cel ce rupse jugul de
bucurie plînge.
In colectiva mare e multă
bucurie:
Pe cîmpuri se munceşte, şi
rodul curge val
Şi chiuie văzduhul, că
mîine o să fie
O zi şi mai senină în satul
meu natal!

pioniera
ELENA TĂRĂŞENIE
cl. a VI-a A
Şc. de 7 ani Teiu-Vale,
reg. Piteşti

Partidului îi mulţumim!

Sînt mîndră-n fericirea mea
Şi milioane sînt ca mine,
Păşim cu dragoste şi-avînt
Sub steagul ridicat de tine!

Noi nu-i uităm pe cei căzuţi
In umbra crudă-a închisorii,
Şi focul ce din inimi smuls
Prin lupta lor, aprins-a zorii.

Cum în furtună far ne-ai fost,
ne-ndrumi şi-acum spre viaţa nouă;
Pămîntul drag să-l împînzim
Cu şantier şi holde-n rouă!

Conduşi de geniul lui Lenin
De-al păcii şi de-al muncii dor,
Temeinic ne vom pregăti
De faptele din viitor!

Partidului, părinte drag,
Indrumător spre zări senine,
Ii mulţumesc înflăcărat
Şi pionierii toţi, cu mine!

pioniera
BALADA ANESIA
cl. a VII-a
Şc. medie 31, Bucureşti

In minunata primăvară

Ce viaţă fericită trăiesc azi
Copii voioşi, voinici ca nişte
brazi!

Nu au trăit strămoşii noştri
doar o clipă,
Să simt-a bucuriei veselă aripă.

Ajunseră atuncea slugi bătute,
La mari patroni cu chipurile
slute,
Sau la boierii care-i înşelau
In numărul de zile ce-l
munceau.

Cei truditori nu ştiau carte,
Căci doar de chinuri aveau
parte,

Azi toţi copiii-au drept la
viaţă,
Se bucură de şcoala nouă-n
care-nvaţă,
Şi ştiu să scrie, să citească,
Partidului să-i mulţumească.

De cînd partidul nostru
a-nceput
Ca să conducă în această ţară
In inimă, în evantai, s-a
desfăcut
A ţării minunată primăvară.

pioniera
MARIA ŞTEFAN
cl. a VII-a, Şcoala nr. 26,
Bucureşti

„Şantierul blocului turn"

desen de pionierul
PAUL NEGOIŢĂ
cl. a VII-a
Şcoala medie 55,
Bucureşti

NOTA 5

L. LESNAIA

Fetiţa plîngea. Lacrimile, ca nişte boabe mici de mazăre, se rostogoleau pe faţa ei şi cădeau lăţindu-se în pete umede, pe cartea de aritmetică.

— De ce plîngi aşa de tare? a răsunat pe neaşteptate vocea blîndă a cuiva.

Fetiţa s-a întors. In faţa ei stătea un om nu prea înalt, într-un costum negru, cu şapca în mînă.

— Uite, smiorcăi fetiţa — problema nu se rezolvă.

— Nu se rezolvă? a repetat el serios. Şi cum te cheamă?

— Zina.

— Şi unde locuieşti?

— Acolo, — a răspuns fetiţa, fluturîndu-şi mîna spre turnul Spaski.

— In turnul Spaski? Unde este ceasul? — a întrebat omul

— Nu ceas, ci orologiu! — l-a corectat fetiţa, sever. Tatăl meu l-a reparat.

— Inseamnă că tu eşti Zina Berns?

— Dar tu de unde ştii? l-a întrebat fetiţa, mirată.

— Eu, Zina, trebuie să ştiu totul. Dar arată-mi mie problema.

Şi două capete s-au aplecat pe carte. In cîteva minute problema a fost rezolvată.

— S-a rezolvat! S-a rezolvat! a strigat fetiţa sărind într-un picior de bucurie.

— La noi se rezolvă toate, a zîmbit unchiul. Dar ieri, Zina, ţi-ai rezolvat problema?

— Ieri? a răspuns fetiţa agitîndu-se dintr-o dată. Ieri? a repetat ea cu totul întristată... Nu ştiu...

— Dar, oare, ieri nu te-a ajutat nimeni?

— Nimeni, a clătinat ea capul cu tristeţe. Tata se ocupă numai de orologii şi cînd mă duc şi eu să-l întreb cîte ceva, zice: „Nu sta pe capul meu cu prostii. Pe umerii mei apasă timpul întregii ţări. Să nu cumva să stea. Pentru aceste ceasuri eu răspund în faţa tovarăşului Lenin:"

— Chiar în faţa lui Lenin?

— Chiar în faţa lui! a afirmat cu tărie fetiţa.

— Ce să facem noi cu tine, Zina?

— Nu ştiu, a şoptit fetiţa lăsîndu-şi capul în jos.

— Ei, nu trebuie să-ţi laşi capul în jos, a spus unchiul. Şi gîndindu-se o clipă, a continuat. — Doctorul meu mi-a prescris plimbare zilnică în aer liber. Inseamnă... — şi s-a uitat la ceas adăugînd: înseamnă că mîine la ora 2 te aştept aici pe bancă. Vezi să nu întîrzii.

— Nu voi întîrzia, s-a bucurat Zina şi a fugit sărind într-un picior, fluturînd cartea, victorioasă.

In fiecare zi, fetiţa îl aştepta pe unchiul pe banca tăinuită. Şi el niciodată nu a întîrziat. Dar astăzi mai cu seamă, Zina urmărea cu nerăbdare limbile orologiului şi i se părea că nu înaintează, ci se tîrăsc ca broaştele ţestoase. Deodată Zina a sărit glonţ de pe bancă şi a luat-o la fugă pe alee.

— Unchiule! Unchiule! Eu astăzi am luat nota 5! a strigat ea...

— Bravo, Zina! Te felicit fetiţo! Şi acum fugi acasă. Desigur ai tăi te aşteaptă, a spus unchiul şi a pornit încet pe cărare...

...După ce a atîrnat şapca în cuier, el a deschis cu zgomot uşa de la sufragerie. Sora lui avea oaspeţi. A salutat zîmbind, a făcut cîţiva paşi prin cameră, apoi deodată s-a oprit şi i-a spus sorei:

— Maşa, astăzi am luat nota 5!

— Ce fel de 5? l-a întrebat sora.

— La aritmetică! La examen!

— Care examen?

— Eu am pregătit-o pe Zina pentru examen. Astăzi ea a venit şi mi-a spus că i-au pus nota 5. Inseamnă că şi mie mi-au pus 5.

...Mama Zinei luîndu-şi repede rămas bun, a plecat. Ajungînd acasă, a văzut-o pe Zina arătîndu-şi cu mîndrie caietul ei, tatălui.

— Zina, Zina! Tu ştii cine te-a învăţat la aritmetică?

— Unchiul acela mărunt de statură, cu costum negru.

— Să ştii Zina că acela a fost însuşi tovarăşul Lenin! Vladimir Ilici Lenin!

(Din Pionierskaia Pravda)

In romîneşte de
N. UNGUREANU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". tel. 17.60.10. 17.61.00; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli.